

Adventist World

Thế Giới Cơ Đốc Phục Lâm

Sứ Mạng
Là Một
Con Đường
Hai Chiều

Tạp Chí
Quý 2/2022

Hành Xử
Khôn Ngoan
Mọi Lúc
Trang 6

Dịch Bệnh,
Vắc-xin, và
Giải Pháp
Trang 13

Thắc mắc
về cờ bạc
Trang 16

Ảnh bìa: Everste / iStock / Getty Images Plus / Getty Images

3 Tin tức

6 Góc nhìn thế giới

Hành Xứ Khôn Ngoan Mọi Lúc
Ted Wilson

13 Tiếng Nói Gen Y

Dịch Bệnh, Vắc-xin, và Giải Pháp
Frederick Kimani

14 Lễ Bái

Tại Sao Họ Lại Hôi Tôi?
Gerald A. Klingbeil

16 Trả Lời Câu Hỏi Kinh Thánh

Thắc mắc về cờ bạc
Angel Manuel Rodríguez

Tô Màu Vượt Cả Giới Hạn

BY BILL KNOTT

Một trong những câu chuyện Kinh Thánh đầu tiên lưu lại trong ký ức thời thơ ấu của tôi liên quan đến việc truyền giáo.

Ví dụ của Đức Chúa Jêsu về người gieo giống và hạt giống (Ma-thi-ơ 13, Mác 4, Lu-ca 8) rất quan trọng bởi nó gần như minh họa chính xác bốn phần lâu dài của mỗi Cơ Đốc nhân để trở thành một nhân chứng—ngay cả khi bạn mới chỉ 4 tuổi trong một lớp Sa-bát thiếu nhi. Tôi nhớ lại việc nắm cây bút chì màu sáp trong tay để tô màu hình ảnh người nông dân dung cảm đi gieo rắc hạt giống ở mọi loại đất—đất nâu màu mỡ, những mầm lúa mì xanh mướt mọc lên; đất xám khô cằn, nơi chẳng gì mọc nổi; những con chim ăn hạt giống và những cây gai tươi tốt bóp nghẹt những hạt giống này mầm. Ngay cả lúc còn 4 tuổi, tôi đã biết rằng đây là một câu chuyện “cảnh giác”. Không phải hạt giống nào được gieo cũng sẽ thu hoạch được. Thế gian có đầy những mối nguy hại, cả thuộc thể lẫn thuộc linh.

Và cũng như một triệu những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm nhí đang tô cùng những bức tranh như nhau, tôi tưởng tượng bản thân mình là một người gieo giống quả cảm—người đang gieo mọi hạt giống—ngay cả khi câu chuyện của Đức Chúa Jêsu kể không hề nhắc đến việc đó. Bài học ở đây rất rõ ràng: hãy tiếp tục gieo giống, cho dù chỉ có một phần nhỏ trong số đó sẽ sinh sôi nảy nở ra nhiều hạt giống hơn.

Nhưng rồi qua ân điển và thời gian, “khi tôi đã thành nhen bèn bỏ những điều thuộc về con trẻ” (1 Cô-rinh-tô 13:11). Tôi bắt đầu học được rằng thay vì chỉ xem một mình việc gieo hạt giống mới là hành động oanh liệt, thì có những điều hữu ích khác mà tôi có thể thực hiện để gia tăng sản lượng của nước Đức Chúa Trời. Ví dụ như tôi có thể giúp xua đuổi những con chim đói khát đang lang vãng tại rìa của mỗi nơi nhóm họp, nhờ đó bảo vệ những người dễ bị tổn thương

khỏi dị giáo và cuồng tín. Tôi có thể đập vỡ mảnh đất khô cằn đá sỏi bởi sự quan tâm từ tế không ngừng đối với những nhu cầu trong đời sống thường nhật của những tín hữu mới—hỗ trợ cuộc hôn nhân của họ, cha mẹ của họ và những lựa chọn lối sống mới lành mạnh của họ. Ngay cả những gai nhọn—“sự lo lắng đời này”—có thể được can trọng nhỏ lên bởi sự dạy dỗ khôn ngoan và kiên trì về sự quản gia dành cho những Cơ Đốc nhân mới bén rễ.

Như tôi đã học biết, sứ mạng không phải là về việc thực hiện chỉ duy nhất một điều—gieo hạt giống—nhưng còn về việc giúp đỡ xây dựng một hệ sinh thái đức tin, trong đó sự rao truyền rõ ràng về Lời Đức Chúa Trời hòa

hợp với sự dạy dỗ ân cần dành cho người nghe, và được hỗ trợ bởi một cộng đồng chu đáo gồm những tín đồ vững vàng trong đức tin. Chúng ta không dám nói, “Việc lũ chim mang họ đi không phải là lỗi của chúng tôi”. Chúng ta chẳng thể nhún vai và ám chỉ rằng khán giả mới là những người sai lầm khi để cho những khoản thế chấp và lời thề hôn nhân làm nghẹt ngòi lời hứa nguyện non nớt của họ đối với Đức Chúa Jêsu.

Theo như câu chuyện ngụ ngôn của Đức Chúa Jêsu, chúng ta cũng đang hiện diện trên cánh đồng—and không chỉ với tư cách là những hạt giống may mắn lớn lên trưởng thành theo Đấng Christ. Chúng ta phải quan tâm đến tất cả những ai được Lời của Đức Chúa Trời chạm đến, chu cấp cho họ một nơi chốn an toàn và có điều kiện để phát triển. Chúa của mùa gặt—Ngài cũng là Đấng đã khởi đầu quá trình bởi việc gieo hạt giống vào tâm lòng chúng ta—cũng trông đợi rất nhiều ở chúng ta.

Chúng tôi tin tưởng nơi quyền năng của lời cầu nguyện, và chúng tôi hoan nghênh chào đón những lời yêu cầu cầu nguyện có thể được chia sẻ vào buổi thờ phượng hàng tuần của nhân viên vào mỗi Thứ Tư. Xin hãy gửi những lời yêu cầu của bạn đến địa chỉ goccauthay@gmail.com, và cầu nguyện cho chúng tôi khi chúng ta cùng nhau hành động để thúc đẩy sự đến của nước Đức Chúa Trời.

“Con số các câu lạc bộ Tầm Lộ Đoàn của chúng ta giảm từ hơn 1000 câu lạc bộ xuống còn 700. Chúng tôi phát hiện ra sự suy giảm các câu lạc bộ là vì trưởng ban ở một số địa phương vẫn chưa chuẩn bị để sử dụng Zoom và những công cụ công nghệ khác, và nhiều em thiếu nhi không thể tiếp cận được tới mạng internet”.

—Victor Martinez, Trưởng ban thanh niên của Liên Hiệp Hội Nam Mê-xi-cô. Để thay đổi điều này, ban thanh niên đã tổ chức những khóa huấn luyện về lãnh đạo cho hết thảy các trưởng ban thanh niên của hội thánh. Nỗ lực này đã thành công, và con số các câu lạc bộ đã tăng lên 906 vào đầu năm 2022.

“Những bài học ngôn ngữ luôn cần thiết để hội nhập. May mắn thay, hai cựu giáo viên từ trường tiểu học Oud Zandbergen sẵn sàng cung cấp bài vở tận nơi. Cuối cùng, chúng tôi đã bắt đầu lớp học với 17 người lớn, 1 tuần 3 buổi. Những học viên này đã nắm vững Tiếng Anh, và họ là những người học cao. Giờ đây họ đang chia sẻ lại khiến thức về tiếng Hà Lan với những người khác trong khu trú ẩn khẩn cấp”.

—Lydia van Rhenen, điều phối viên nhóm tình nguyện, nói về sáng kiến Chia Sẻ và Quan Tâm của tổ chức từ thiện ADRA tại Huis tē Heide, Hà Lan. Sáng kiến này cung cấp những lớp tiếng Hà Lan và những hoạt động xã hội khách cho những người tị nạn Afghan.

“Những viện dưỡng lão không sửa chữa xe cộ hoặc máy rửa chén; những nơi này giao tiếp với những người cần được giúp đỡ với sự yếu đuối và mỏng manh của họ, với những cảm xúc và sự đau đớn của họ, và thường là với niềm hy vọng của họ. Sự hiện diện của các bạn là rất quan trọng, và từ những gì các bạn đã chia sẻ với tôi, các bạn thậm chí còn nghĩ đến việc gia tăng những khoản đầu tư để có thể mở rộng chỗ nhằm chăm sóc cho nhiều người hơn. Rất cảm ơn về những gì các bạn đã thực hiện”.

—Stefano Bonaccini, Hội trưởng khu vực Emilia-Romagna tại Ý, trong chuyến thăm viếng của ông đến Nhà dưỡng lão Cơ Đốc Phục Lâm tại Casa Mia.

Bản Tin Tạp Chí Cơ Đốc Phục Lâm

Bạn có muốn bắt kịp những gì xảy ra trong giáo hội của chúng ta? Để nhận lấy bản tin hàng tuần bao gồm những câu chuyện tin tức, những câu chuyện truyền cảm hứng, đoạn phim ngắn... Hãy đăng ký ngay hôm nay.

www.adventistreview.org/newsletter-signup

163

Số lượng các sinh viên tốt nghiệp tại trường đại học Cơ Đốc Phục Lâm Fulton. Những sinh viên tốt nghiệp đã hoàn thành chứng chỉ về chức vụ, kinh tế, luật pháp, và giảng viên đại học. Buổi lễ tốt nghiệp diễn ra dưới sự yêu cầu nghiêm ngặt về y tế. Bởi vì bị giới hạn số người tham dự, buổi lễ được phát trực trên Facebook bởi Đài Tiếng Nói Hy Vọng Fiji, có hơn 36.000 lượt xem.

(->)

Ảnh: courtesy of John Mikiwai

Phiên Hợp Toàn Cầu Tổng Hội Đặc Biệt Chấp Thuận Tu Chính Hiến Chương

By Adventist World and Adventist News Network

Điều khoản mới cho phép những phiên họp toàn cầu trực tuyến nếu cần thiết

Những đại biểu của phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội đặc biệt tiếp theo những diễn tiến của phiên họp ngày 18 tháng 1 tại trụ sở Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm tại Silver Spring, Maryland, nước Mỹ.

Ảnh: Denis Peniche

Phiên Hợp Toàn Cầu Tổng Hội Đặc Biệt Chấp Thuận Tu Chính Hiến Chương

Gần 300 tham dự viên chính thức tại phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội đặc biệt đã bỏ phiếu thông qua đề thêm vào một tiết đoạn mới trong Điều V của hiến chương Toàn Cầu Tổng Hội mà sẽ cho phép những đại biểu của các phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội tương lai có thể tham dự bằng hình thức trực tuyến trong trường hợp những thảm họa, dịch bệnh quốc tế hoặc những hoàn cảnh không thể tránh được xảy ra. Với sự bỏ phiếu nhất trí đã diễn ra trong phiên họp “một ngày – một nội dung” tại trụ sở của Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm ở Silver Spring, Maryland, nước Mỹ vào ngày 18 tháng 1.

Theo những lãnh đạo của Giáo Hội thì sự tu chính được bỏ phiếu thông qua cho phép những đại biểu chính thức có thể tham dự Đại Hội Đồng Toàn Cầu sắp tới vào ngày 6-11 tháng 6, 2022, ngay cả trong trường hợp họ không thể trực tiếp đi đến địa điểm họp tại St. Louis, Missouri, nước Mỹ do ảnh hưởng của đại dịch COVID-19.

Vì những hạn chế đi lại do COVID-19 như hiện tại, những đại biểu của phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội đặc biệt phần lớn là chọn lựa những cá nhân đang làm việc tại trụ sở của Giáo Hội ở Silver Spring. Những đại biểu này đã được chấp thuận bởi từng Tổng Hội và sau đó được Ban Quản Trị của Toàn Cầu Tổng Hội thông qua vào ngày 16 tháng 9, 2021.

Tu chính được đề nghị, và được bỏ phiếu thông qua bởi các đại biểu, như sau:

Điều V, phần 4. Thông thường, những phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội thường lệ hoặc đặc biệt được tổ chức bằng hình thức trực tiếp. Tuy nhiên, khi được yêu cầu bởi Ban Quản Trị Toàn Cầu Tổng Hội, những đại biểu có thể tham dự bằng hình thức trực tuyến—hoặc tương tự như vậy—mà tất cả những người tham dự có thể nghe lẫn nhau cùng lúc, và việc tham dự như vậy sẽ được coi như hiện diện trực tiếp phiên họp. Việc bỏ phiếu từ xa cũng có nguyên giá trị như thể các đại biểu đã đến họp và bỏ phiếu trực tiếp.

BỐI CẢNH CỦA SỰ BỎ PHIẾU

Phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội đặc biệt ngày 18 tháng 1 đã được các thành viên của Ban Quản Trị Toàn Cầu Tổng Hội bỏ phiếu thông qua vào ngày 13 tháng 4, năm 2021.

Vào thời điểm đó, trợ lý Tổng Thư Ký của Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm Hensley Mooroooven trình bày chi tiết những yếu tố liên quan đến việc đề xuất kiến nghị này. Theo ông Mooroooven thì hiến chương của Toàn Cầu Tổng Hội quy định các phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội và tất cả những cuộc bỏ phiếu phải diễn ra trực tiếp tại cùng địa điểm họp. Thêm vào đó, Điều V, phần 1 của hiến chương nêu rõ việc trì hoãn Đại Hội Đồng không được “quá hai năm” so với thời điểm qui định thường lệ. Với khả năng một sự trì hoãn nữa sẽ diễn ra mà sẽ đưa Toàn Cầu Tổng Hội vào hoàn cảnh không đúng với tài liệu chủ đạo. Ông Mooroooven cũng giải thích rằng những sự tu chính đối với hiến chương của Toàn Cầu Tổng Hội chỉ có thể được bỏ phiếu thông qua tại một phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội thông thường

hoặc đặc biệt. Ông xác nhận rằng đề xuất được giới thiệu và bỏ phiếu thông qua vào phiên họp tháng 4 năm 2021 là nằm trong những điều khoản thích đáng của hiến chương.

Vào năm 2020, một phiên họp của Ban Quản Trị Toàn Cầu Tổng Hội đã bỏ phiếu thông qua ý định tu chỉnh hiến chương của Toàn Cầu Tổng Hội để cho phép việc tham dự họp trực tuyến khi được Ban Quản Trị yêu cầu một cách đặc biệt.

Dựa trên quyền hạn được cho phép trong Điều V của hiến chương để giảm bớt tổng số đại biểu tham dự một phiên họp Đại Hội Đồng vì lý do một “sự khủng hoảng lớn bên trong Giáo Hội hoặc bối cảnh quốc tế” Ban Quản Trị của Toàn Cầu Tổng Hội cũng đã bỏ phiếu vào ngày 13 tháng 4 để giảm bớt số lượng đại biểu thông thường và đại biểu chung đối với phiên họp đặc biệt vào tháng 1 xuống còn số 400 người. Hạn mức phân bổ đại biểu dành cho Toàn Cầu Tổng Hội, 13 Tổng Hội và 2 Liên Hiệp Hội trực thuộc cũng được thông qua. Đề xuất cũng bao gồm yêu cầu các Tổng Hội không thể gửi đủ số đại biểu theo hạn ngạch vì những hạn chế đi lại hoặc vì lý do khác sẽ hoàn trả những xuất dư đó cho Toàn Cầu Tổng Hội. Và rồi Ban lãnh đạo của Toàn Cầu Tổng Hội sẽ phân bổ những xuất này cho những

tín hữu của Giáo Hội hiện đang làm việc lại trụ sở của Giáo Hội hoặc đang sống trong những khu vực trung tâm gần kề, chủ yếu chính từ những Tổng Hội hoàn trả hạn ngạch.

PHẢN HỒI TỪ CÁC ĐẠI BIỂU VÀ LÃNH ĐẠO

Tại phiên họp ngày 18 tháng 1, Tổng Thư Ký của Toàn Cầu Tổng Hội, Ms. Erton Kohler đã đọc và đề xuất sự tu chỉnh đối với Điều V của hiến chương Toàn Cầu Tổng Hội. Một vài đại biểu đã tiến lên micro của hội trường để bày tỏ sự cân nhắc đối với đề xuất.

Trường bộ Giáo Dục của Toàn Cầu Tổng Hội, bà Lisa Beardsley-Hardy nói rằng bà rất cảm kích trước giải pháp được tìm ra, liên quan đến hoàn cảnh thực tế. Bà nói: “Mọi thứ càng lúc càng tệ hơn khi chúng ta đi đến thời kỳ sau rốt. Điều này cho phép chúng ta duy trì được tổ chức trong khi tiến lên phía trước.”

Ms. Erton Kohler, Tổng Thư Ký của Toàn Cầu Tổng Hội, phản hồi sau khi kết thúc phiên họp kéo dài 59 phút: “Tôi rất ấn tượng với sự ủng hộ mạnh mẽ mà các đại biểu đã bày tỏ đối với đề xuất. Trong những tình huống như thế này, thường sẽ có rất nhiều ý kiến khác nhau, nhưng chúng ta chỉ nhận được một vài sự cân nhắc mà thôi. Điều này cho tôi thấy rằng Hội Thánh đang hiệp

một trong sứ mạng.”

Kohler giải thích rằng vấn đề mà họ đang cùng giải quyết chỉ là kỹ thuật, không liên quan gì đến tín lý hoặc triết lý. Ông nói tiếp, “Mặc dù vậy, điều quan trọng là phải được chấp thuận; nếu không, công việc của Hội Thánh có thể bị đình trệ. Từ sự bỏ phiếu thông qua cách nhất trí, rõ ràng là các đại biểu muốn Hội Thánh tấn tới.”

Cổ vấn chung của Toàn Cầu Tổng Hội, ông Karnik Doukmetzian cũng xác nhận tầm quan trọng của phiên họp ngắn này. Ông Doukmetzian nói: “Việc bỏ phiếu đề tu chỉnh hiến chương là rất ý nghĩa bởi nó dự trù cho tương lai trong trường hợp các phiên họp của Toàn Cầu Tổng Hội không thể được tổ chức một cách mặt đối mặt, cho phép các cá nhân có thể ‘hiện diện.’ Tình hình thế giới có thể không cho phép các đại biểu đi lại để hiện diện mặt đối mặt, và dự trù này cho phép các đại biểu ấy tham dự và đại diện cho khu vực của mình ngay cả khi không thể trực tiếp đi đến địa điểm họp.”

Ban Quản Trị Toàn Cầu Tổng Hội Bỏ Phiếu Đồng Ý Đại Hội Đồng 2022 Sẽ Diễn Ra Hỗn Hợp—Trực Tiếp & Trực Tuyến

Vào hôm thứ năm, ngày 27 tháng 1, 2022 Ban Quản Trị Toàn Cầu Tổng Hội đã họp trực tuyến để thảo luận những vấn đề liên quan đến phiên Đại Hội Đồng Toàn Cầu Tổng Hội. Sau phiên lễ bái ngắn và giờ cầu nguyện, các thành viên của Ban Quản Trị đã bỏ phiếu để thực hiện điều khoản dự trù cho việc tổ chức phiên họp hỗn hợp mà đã được chấp thuận bởi phiên họp Toàn Cầu Tổng Hội đặc biệt vào ngày 18 tháng 1. Đại Hội Đồng mà trước đó đã trì hoãn vì đại dịch covid giờ

đây được ấn định từ ngày 6-11 tháng 6, 2022 tại St. Louis, Missouri sẽ diễn ra bằng cả hình thức trực tiếp lẫn trực tuyến. Mặc dù các đại biểu vẫn được khuyến khích tham dự mặt đối mặt, điều khoản này cho phép các đại biểu đối diện với nhưng thách thức vì đại dịch không thể có được visa hoặc những hoàn cảnh khó khăn khác vẫn có thể tham dự bằng hình thức trực tuyến.

Góc nhìn thế giới

Hành Xử Khôn Ngoan Mọi Lúc

Những Lời Khuyên Được Truyền
Cầm Hứng Cho Thành Công

Khi một năm mới lại bắt đầu, theo lẽ thường chúng ta lại tự hỏi điều gì đang chờ đợi ở phía trước. Năm mới này sẽ nắm giữ điều gì? Liệu chúng ta có đối mặt với những thách thức tương tự như chúng ta đã có trong suốt hai năm qua không? Liệu vì rút Co-ro-na cuối cùng có suy giảm hay không, hay chúng ta sẽ phải tiếp tục sống trong “sự bình thường mới” này?

Và về đời sống cá nhân của chúng ta thì sao—liệu có phải đưa ra những quyết định quan trọng và khó khăn không? Những tình huống khó khăn tại nơi làm việc và ở nhà có giải quyết được không? Bạn có đang cân nhắc một định hướng mới cho cuộc đời không?

Đối với những tình huống như vậy, liệu có tuyệt vời chẳng nếu có một phương cách để biết cách xử lý như thế nào—làm thế nào để đưa ra quyết định tốt nhất; làm thế nào để hành xử cách tốt nhất trong mọi lúc và mọi hoàn cảnh?

Thật may mắn, có cách! Bí quyết được tìm thấy trong quyền *Lời Chứng Cho Các Hội Thánh*, nơi chúng ta được hứa hẹn rằng, “Những ai nghiên cứu Kinh Thánh, cầu vãn Đức Chúa Trời, và nương tựa nơi Đấng Christ sẽ có thể hành xử cách khôn ngoan trong mọi lúc và mọi hoàn cảnh”.¹

Quả là một lời hứa tuyệt vời—“có thể hành xử cách khôn ngoan trong *mọi* lúc và *mọi* hoàn cảnh”! Nhưng có những điều kiện để ứng nghiệm lời hứa này. Chúng ta hãy xem qua mỗi một điều kiện vừa được nhắc đến nhé:

1. Nghiên Cứu Kinh Thánh. Hãy chú ý, ở đây không hề nói là chúng ta chỉ cần *đọc* Kinh Thánh, mà là chúng ta phải *nghiên cứu* lời của Đức Chúa Trời. Tại sao việc nghiên cứu lời của Đức Chúa Trời lại quan trọng đến vậy? Bởi vì đó là nơi chúng ta tìm thấy “kiến thức về Đức Chúa Trời”. Nhưng chúng ta phải *tìm kiếm* điều đó. Đức Chúa Trời phán với con cái Ngài trong Châm-ngôn 2:1-6:

“Hỡi con, nếu con tiếp nhận lời Ta, Dành giữ mạng lịnh Ta nơi lòng con,

Đề lắng tai nghe sự khôn ngoan, Và chuyên lòng con về sự thông sáng;

Phải nếu con kêu cầu sự phân biện, Và cất tiếng lên cầu xin sự thông sáng,

Nếu con tìm nó như tiền bạc, Và kiếm nó như bửu vật ẩn bí,

Bấy giờ con sẽ hiểu biết sự kính sợ Đức Giê-hô-va, Và tìm được điều tri thức của Đức Chúa Trời.

Vì Đức Giê-hô-va ban cho sự khôn ngoan; từ miệng Ngài ra điều tri thức và thông sáng”.

Vậy thì chúng ta nghiên cứu Kinh Thánh bằng cách nào? Bằng cách đầy cầu nguyện, với một tâm trí và tấm lòng rộng mở, chấp nhận Kinh

Thánh là lời của Đức Chúa Trời, vượt quá thời gian và văn hóa. Như đã được tuyên bố trong tài liệu chính thức của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm “Những Phương Pháp Nghiên Cứu Kinh Thánh”, “Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời và là phương tiện chủ yếu cũng như có thẩm quyền để qua đó Ngài bày tỏ bản thân cho nhân loại”.² Tài liệu còn tuyên bố thêm, “Mặc dù Kinh Thánh được ban cho những người sống trong bối cảnh Cận Đông/Địa Trung Hải, nhưng nó đã vượt quá bối cảnh văn hóa của mình với tư cách là Lời của Đức Chúa Trời dành cho mọi bối cảnh văn hóa, chủng tộc, và hoàn cảnh trong mọi thời đại.”³

Đức Chúa Trời phán với chúng ta ngày nay qua Lời Ngài, nhưng chúng ta phải dành thời gian để lắng nghe. Nếu bạn không chắc chắn sẽ bắt đầu học Kinh Thánh từ đâu và học như thế nào, tại sao lại không bắt đầu với sách Châm-ngôn? Đó là một kho báu đầy tràn những viên ngọc quý giá về sự khôn ngoan thiết thực. Và sách Châm-ngôn có 31 chương—mỗi ngày một chương trong một tháng!

2. Bàn bạc với Đức Chúa Trời. Điều kiện tiên quyết thứ hai để có thể “hành xử khôn ngoan mọi lúc mọi nơi” là phải “bàn bạc với Đức Chúa Trời”. Nhưng làm thế nào mà con người chúng ta lại có thể bàn bạc với Chúa của vũ trụ? Thông qua đặc ân cầu nguyện!

Cũng giống như việc chúng ta không thể đốt cháy giai đoạn nghiên cứu Kinh Thánh khi tìm kiếm sự khôn ngoan, thì chúng ta cũng không thể nào bỏ qua việc cầu nguyện. Hãy chú ý, ở đây nói rằng chúng ta hãy *bàn bạc* với Đức Chúa Trời. Điều này có nghĩa là chúng ta không chỉ nói, mà còn phải lắng nghe.

Trong quyển sách *Con Đường Bình An*, chúng ta được cảnh báo *đừng* “nghe theo lời khuyên nhủ kia với lòng nghi ngờ và lo sợ, hoặc cố giải quyết mọi chuyện mà mình không thấy rõ ràng.... Nếu chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời khi tự cảm thấy hoàn toàn bất lực và lệ thuộc như thực trạng của chúng ta, rồi với đức tin đơn sơ và khiêm nhường, bày tỏ mọi nhu cầu cho Ngài là Đấng có sự hiểu biết vô hạn.... Ngài có thể và sẽ nghe lời kêu

Nếu chúng ta muốn “hành xử cách khôn ngoan mọi nơi mọi lúc” thì trước tiên chúng ta phải nghiên cứu Kinh Thánh và dành thời gian để bàn bạc với Đức Chúa Trời qua lời cầu nguyện.

vang của chúng ta, sẽ để sự sáng Ngài chiếu rọi vào lòng chúng ta. Nhờ lời cầu nguyện mà chúng ta có được liên lạc với sự khôn ngoan vô tận của Đấng đời đời”.⁴

Thật ra một tư tưởng diệu kỳ—rằng thông qua lời cầu nguyện chân thành mà chúng ta được giúp kết nối với tâm trí của Đức Chúa Trời! Và Đức Chúa Jêsus là gương mẫu cho chúng ta. Mặc dù Ngài có một lịch trình bận rộn, thế nhưng chúng ta được kể lại ở trong Mác 1:35 rằng, “Sáng hôm sau trời còn mờ mờ, Ngài chờ dậy, bước ra, đi vào nơi vắng vẻ, và cầu nguyện tại đó”.

3. Trông Cậy Nơi Đấng Christ.

Điều kiện thứ ba ghi rõ trong lời hứa để có thể hành xử khôn ngoan là phải “trông cậy nơi Đấng Christ”. Điều này liên quan đến việc nhận thức về bản thân chúng ta, chúng ta chẳng có thể làm được gì. Trong sách Ê-sai 53:6, chúng ta đọc rằng, “Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên Người”. Nhưng, ngợi khen Đức Chúa Trời, thông qua Đấng Christ, chúng ta có thể “nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn tội phần”, như sứ đồ Phao-lô đã viết trong bức thư của ông đến người Rô-ma, “Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta” (Rô-ma 8:37-39).

Khi chúng ta thật sự thấu hiểu Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta đến nhường nào, thì sẽ dễ dàng hơn để chúng ta đầu phục ý muốn mình cho ý muốn của Đấng toàn tri, toàn năng, và đầy tình yêu thương dành cho chúng ta. Bởi vì thật sự trông cậy nơi Đấng

Christ, chúng ta phải ngừng việc trông cậy nơi bản thân mình và đầu phục ý muốn của chúng ta cho Ngài, nói rằng, “Xin ý Cha được nên, chớ không theo ý tôi!” (Lu-ca 22:42).

Khi chúng ta trông cậy hoàn toàn nơi Đấng Christ, và rồi Ngài sẽ hành động cách diệu kỳ, Chúng ta được hứa rằng, “Khi trong một đức tin khiêm nhường, chúng ta trông cậy nơi Đấng Christ như nguồn chu cấp, sức mạnh và hết thảy của chúng ta, thì sức mạnh của Đức Chúa Trời sẽ ở trên công việc của chúng ta”.⁵

Vậy nên khi chúng ta bắt đầu năm mới này, hãy bám lấy lời hứa này dành cho chúng ta, và nhận lấy sự khôn ngoan cũng như dẫn dắt mà Đức Chúa Trời đang trông mong để ban cho, để rồi qua quyền năng của Ngài, chúng ta sẽ có thể vươn tới thế gian một cách khôn ngoan và đầy ơn!©

¹ Ellen G. White, *Testimonies for the Church* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol. 5, p. 43.

² *Methods of Bible Study*, Official Documents, Seventh-day Adventist Church, <https://www.adventist.org/documents/methods-of-bible-study/>.

³ Ibid.

⁴ Ellen G. White, *Steps to Christ* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1956), p. 97.

⁵ Ellen G. White, in *Gospel Herald*, Mar. 1, 1901.

Mục sư **Ted N. C. Wilson** là hội trưởng của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm toàn thế giới. Những bài báo bổ sung và bình luận có thể xem tại tài khoản chính thức của hội trưởng tại Twitter: @pastortedwilson và trên Facebook: @Pastor Ted Wilson.

Tâm điểm

Việc Trở Thành Nhà Truyền Giáo Đã Thay Đổi Cuộc Đời Tôi

Những nhà truyền giáo ra đi để chia sẻ phúc âm, và khám phá ra rằng chính bản thân họ học hỏi nhiều hơn về điều ấy.

BY ANDREW MCCHESENEY

Bất cứ ai đã từng là nhà truyền giáo—bất kể là tại quê nhà hay ngoại quốc—đều sẽ nói với bạn rằng, “Truyền giáo là một con đường hai chiều”. Bạn trao đi, và bạn cũng nhận lại. Cái nhìn sâu sắc hơn về công việc truyền giáo của Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm cũng như những câu chuyện truyền giáo trên toàn thế giới minh họa cho ý niệm này.—Ban Biên Tập.

Trận pháo kích nặng nề bắt đầu một cách đột ngột ở thành phố Juba, thủ đô Nam Sudan. Vị bác sỹ truyền giáo người Argentina, Peter Fenoy, ngay lập tức chạy ra khỏi văn phòng của mình tại khu phức hợp trụ sở giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm. Khóa huấn luyện an ninh đã dạy cho

anh biết về sự nguy hiểm của việc ở trong một tòa nhà trong suốt một cuộc tấn công. Nếu một quả bom đánh trúng tòa nhà, thì anh sẽ dễ bị thương hơn là khi ở trên đường. An toàn nhất là ở trên mặt đất, nằm gần một bức tường.

Peter thấy những người lớn nằm trên mặt đất, và con nít thì đang chạy loạn. Anh nghe tiếng bom rơi. Anh nhìn quanh để tìm vợ mình, Natasha. Không nhìn thấy cô ở đâu hết.

Anh gọi, “Natasha! Natasha!”

Anh chạy ngược vào tòa nhà và tìm thấy Natasha đang ngồi đánh báo cáo tại bàn làm việc của cô.

Anh hét lên, “Em đang làm gì vậy?”

Natasha ngược nhìn lên, gương mặt của cô không biểu cảm.

Cô nói, “Nếu chuyện gì xảy ra thì sẽ xảy ra. Nếu không, thì vẫn chưa đến thời điểm dành cho chúng ta”.

Mãi đến lúc ấy, Peter mới hiểu được Natasha đã bị thương tổn sâu sắc đến mức nào bởi trận nội chiến tại nơi cô sinh ra, phía Nam thành phố Ossetia trong Liên Bang Xô Viết. Khi những quả bom rơi tại Nam Sudan, cô không cảm thấy gì cả. Thái độ của cô là, “Nếu tôi phải chết, thì tôi sẽ chết”.

Peter và Natasha đã chuyển tới Nam Sudan để mang sự chữa lành đến cho những người bị ảnh hưởng bởi trận nội chiến kéo dài 22 năm. Khoảng thời gian 3 năm làm việc của họ cũng kết thúc bằng việc mang đến sự chữa lành cho Natasha khi cô vượt qua được nỗi đau của thời thơ ấu, và biết rằng chiến tranh chẳng bình thường tí nào.

Natasha chia sẻ, “Khi đến Châu Phi, tôi mới biết được việc này bất thường đến mức nào. Tôi chưa bao giờ nghe về những san chấn tâm lý mà những trận chiến vũ trang để lại trên một người và chúng thay đổi tính cách con người ra sao”. (Xem toàn bộ câu chuyện ở trang 12).

TẠI SAO NHỮNG TÂM LÒNG LẠI THAY ĐỔI

Những nhà lãnh đạo giáo hội nói rằng trải nghiệm thay đổi tâm lòng của Natasha đã được lặp lại trong cuộc đời của nhiều nhà truyền giáo. Mỗi nhà truyền giáo đầu phục Đức Thánh Linh sẽ trải nghiệm được một sự thay đổi nơi tâm lòng. Những nhà truyền giáo có thể đi chia sẻ phúc âm, nhưng việc khám phá ra phúc âm sẽ tạo ra một sự khác biệt trong tâm lòng của chính họ.

Gary Krause, trưởng ban Truyền Giáo Cơ Đốc Phục Lâm và từng là con của một nhà truyền giáo cho biết, “Điều duy nhất tôi nghe đi nghe lại là nhiều kiểu biến tấu của sự diễn đạt, ‘tôi trông mong giúp đỡ những người khác, nhưng thực tế thì tôi mới là người được ban phước’. Quả thật, tôi nghe nhiều đến nỗi nó gần như trở nên nhàm chán”.

Oscar Osindo, trưởng ban tạm thời của Hội Truyền Giáo Thế Giới trực thuộc Toàn Cầu Tổng hội, nơi cung cấp những huấn luyện đa văn hóa dành cho tất cả mọi nhà truyền giáo của giáo hội, cho biết rằng sự thay đổi là điều cần thiết để trở thành một nhà truyền giáo. Qua việc chấp thuận lời kêu gọi để phụng sự, một nhà truyền giáo bỏ lại sau lưng một nền văn hóa quen thuộc và

đi đến một nơi xa lạ, làm theo tấm gương của Đức Chúa Jê-sus, Đấng đã rời bỏ sự an nhàn của thiên đàng để đến với thế gian tối tăm.

“Khi những nhà truyền giáo tái hiện cuộc đời của Đấng Christ trong một nền văn hóa khác, họ nhìn thấy bản thân trong mắt những người khác, và thập tự giá của Đấng Christ phá vỡ bức tường ngăn cách với những người khác. Huyết của Đấng Christ hợp nhất hai bên trở thành một, và chức vụ truyền giáo sẽ chẳng bao giờ còn như xưa nữa”.

Hàng nghìn người Cơ Đốc Phục Lâm đã rời bỏ quê hương của họ nhằm hoàn thành Đại Mạng Lệnh của Đức Chúa Jê-sus, “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhơn danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà Ta đã truyền cho các ngươi. Và nầy, Ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế” (Ma-thi-ơ 28:19, 20). Hiện tại có khoảng 400 gia đình đang phụng sự với tư cách là những nhà truyền giáo dài hạn, trong khi hàng trăm người ra đi mỗi năm với tư cách là những tình nguyện viên ngắn hạn. Họ cũng ra đi với tư cách là những nhà tiên phong cho Sứ Mạng Toàn Cầu, vươn tới những nhóm người không thể tiếp cận được tại quốc gia của họ; là những người may mắn trải, sử dụng chính chức nghiệp của mình để làm việc tại những nước bị hạn chế; và là những tình nguyện viên thuộc phong trào 1000 Nhà Truyền Giáo ở Châu Á và chức vụ hỗ trợ như tổ chức Tiên Phong Sứ Mạng Cơ Đốc tại Hoa Kỳ.

Cheryl Doss, một nhà truyền giáo lâu năm và là giám đốc vừa mới nghỉ hưu của Hội Truyền Giáo Quốc Tế cho rằng hầu hết các nhà truyền giáo cố gắng trưởng thành và thay đổi nhằm thực hiện lời kêu gọi dành cho họ. Bà nói, “Những trải nghiệm mà họ đối mặt, những thách thức đa văn hóa mà họ gặp phải, những thử thách và hoạn nạn luôn đến trong khi đi truyền giáo, những điều này có nghĩa là họ phải thay đổi hoặc ngừng lại. Hầu hết sự thay đổi rơi vào những người có tâm lòng phụng sự tốt đẹp và mở ra cho những nhu cầu của thế gian”.

Ông Osindo nói rằng chỉ có những nhà truyền giáo kiên quyết kháng cự mới không bị trải nghiệm các thay đổi trong cuộc đời họ, ông còn thêm rằng những ai kháng cự sẽ “chẳng bao giờ hoàn thành được nhiệm kỳ hoặc cuộc chiến của mình”.

Ông nói, những nhà truyền giáo đầu phục Đức Chúa Trời và để cho tâm lòng của họ được Ngài nhào nặn sẽ có được những câu chuyện đáng chú ý. “Họ học cách tin cậy hơn nơi Đức Chúa Trời, và họ sống để kể những câu chuyện đáng kinh ngạc”.

Từ Chiến Tranh Đến Chiến Tranh

Natasha lên 10 tuổi khi một trận phong tỏa và pháo kích nặng nề khiến cho cô phải rời bỏ quê hương của mình tại Nam Ossetia, một vùng ly khai của Xô Viết cũ. Thành phố bị cắt điện, nước, và nguồn cung thực phẩm, y tế nhằm gia tăng sức ép khiến cư dân phải đầu hàng trong giai đoạn nội chiến 1991-1992. Khi hết thấy đường như vô vọng, một người đàn ông 23 tuổi tổ chức một đoàn hộ tống bằng xe tải nhằm đưa các em nhỏ đến một khu vực yên bình hơn.

Ba mẹ Natasha đánh thức cô bé dậy lúc 3 giờ sáng để tham gia vào đoàn xe. Để đến được chỗ những chiếc xe tải đang chờ đợi, Natasha và anh trai phải băng qua trung tâm của thành phố Sovetskaya, nơi được mệnh danh là “con đường tử thần”, bởi những tay súng bắn tỉa từ một ngọn đồi gần đó thường nhắm vào con đường này.

Natasha nhớ lại, “Chúng tôi đến con đường ấy và chờ đợi. Các phụ huynh bảo con của họ hãy chạy nhanh qua. Chúng tôi nhìn thấy những chiếc lá rụng khi các tay súng đang bắn tỉa. Chúng tôi đợi một lúc sau, rồi mẹ tôi đẩy tôi ra đường và bảo chúng tôi chạy”.

Tay bắn tỉa nổ súng ngay khi tới lượt Natasha chạy. Cô cảm nhận được luồng hơi nóng khi viên đạn sượt qua phía sau lưng, và nghe cả tiếng lá rơi từ những cái cây.

Cô và anh trai bị lạc ba mẹ nhiều lần, nhưng cuối cùng tất cả đều đến nơi bình an.

Nhiều năm sau Natasha gặp và cưới Peter, người đang làm việc cho một tổ chức cứu trợ tại Nam Ossetia lúc ấy.

Những ký ức về tuổi thơ đau buồn trở lại khi Natasha và Peter chuyển đến Nam Sudan. Sự kiện ném bom lúc Natasha đang ngồi trước bàn làm việc trong suốt những ngày cảnh báo của cuộc nội chiến. Sau khi một hiệp ước hòa bình được ký kết vào năm 2005, những người lính thanh thiếu niên được giải ngũ, và Natasha làm việc với rất nhiều trẻ em bị tổn thương.

Cô nói, “Tôi đã nghiên cứu xem làm thế nào để làm việc với chúng, và tôi học về những dấu hiệu của san chấn tâm lý. Tôi nhìn thấy chính mình trong tất cả những quyển sách tôi đã đọc và nói rằng, ‘Wow! Là mình nè!’”

Khi cô đọc về san chấn tâm lý và giúp đỡ trẻ em, lần đầu tiên cô có thể đối diện với tuổi thơ của chính mình. Cô đã có thể đặt quá khứ qua một bên và tìm thấy sự bình an mới trong Chúa.

Cô nói, “Giúp đỡ những người khác trong một tình huống chiến tranh giúp tôi thoát khỏi những tổn thương vốn là một phần của cuộc đời mình”.

Những nhà truyền giáo đầu phục Đức Chúa Trời và để cho tấm lòng của họ được Ngài nhào nặn sẽ có được những câu chuyện đáng chú ý.

Vật Lộn với COVID

Sharon Pittman, con của một nhà truyền giáo người Mỹ tại Pakistan và sau này phụng sự tại Guinea, I-rắc và Madagascar, chưa bao giờ nghĩ rằng COVID-19 sẽ trở thành một trong những thách thức lớn nhất trong quá trình truyền giáo của mình.

Hai lần sóng COVID đã ập đến trường Đại học Cơ Đốc Phục Lâm Malawi, mỗi đợt đều đe dọa mạng sống của các sinh viên và nhân viên, đẩy cơ sở về hướng sụp đổ tài chính. Khi làn sóng thứ ba ập đến, Sharon, người quay lại để trông nom trường học với tư cách là phó hiệu trưởng sau khi nghỉ hưu, phát hiện ra rằng thật không may khi 15 sinh viên vừa có kết quả dương tính và 50 người khác bị cách ly. Con đường phía trước dường như thật u tối.

Vuốt những ngón tay trên mái tóc đã đốm bạc, bà cầu nguyện, “Chúa ôi, con không nghĩ rằng đây có thể là những gì Ngài muốn tượng ra khi Ngài kêu gọi con tham gia vào sức mạng!”

Mặc dù có 35 năm kinh nghiệm trong giáo dục đại học, nhưng chưa bao giờ bà cảm thấy thiếu hụt sự khôn ngoan và cái nhìn chuyên môn đến vậy.

Bà tha thiết cầu nguyện, “Chúa ôi, xin hãy chuyển hướng cho những thách thức mà ma quỷ đã ném ra trên con đường của chúng con”.

Trong sự trống rỗng, bà cảm nhận được một giọng nói thầm lặng.

Giọng nói ấy nói với bà rằng, “Con gái của Ta, Ta yêu mến ngôi trường này hơn cả con. Hãy cứ bước chân vào làn nước, Ta sẽ rẽ Làn Sóng Thứ Ba cũng như Ta đã làm với Làn Sóng Thứ Nhất và Thứ Hai”.

Vào giây phút ấy, trái tim bà nhẹ hẫng. Mọi lo lắng và sợ hãi tan biến đi. Bà gọi điện cho nhóm của mình để vạch ra con đường phía trước cùng với sức mạnh của Đức Chúa Trời.

Khi được liên hệ để xin phỏng vấn, Sharon đang ngồi bên bờ Hồ Malawi, chuẩn bị để chủ trì một cuộc Hội Nghị Cấp Quốc Gia Malawi về Giáo Dục Đại Học được chờ đợi từ lâu và đã bị trì hoãn hai lần bởi vì hai làn sóng COVID trước.

Bà suy tưởng, “Nước bên bờ hồ tại khách sạn chúng tôi rất trong xanh, và bây giờ thường hay vui đùa trong tâm mắt của tôi. Đức Chúa Trời thật sự rất hài hước khi kêu gọi tôi đến đây. Ngài biết rằng đây chính là kiểu hư trí dành cho tôi khi tôi có thể phụng sự mà vẫn tận hưởng một vài giây phút bên bờ hồ”.

Sharon Pittman

Nerly Figueroa và một số học sinh của cô ấy

CÂU CHUYỆN BA

Truyền Giáo Cho Cuộc Đời

Nerly Macias Figueroa ngồi bên bờ cát tại quần đảo Marshall, nhớ quê nhà Mê-xi-cô đa diết, cô nhìn chăm chăm vào làn nước xanh như pha lê của Thái Bình Dương. Cô cảm thấy chắc chắn rằng Chúa đã kêu gọi cô để dạy dỗ trẻ em ở Ebeye, nhưng cô cũng muốn về nhà.

Cô cầu nguyện, “Chúa ơi, xin hãy giúp con trở thành một giáo viên tốt và là một nhà truyền giáo giỏi cho Ngài. Xin hãy giúp con đừng nhớ nhà nữa”.

Sau khi cầu nguyện, cô cảm thấy được an ủi; tâm trạng chán nản của cô cũng chấm dứt. Cô nhớ lại, “Tôi vẫn nhớ nhà, nhưng tâm trí tôi chú tâm nhiều hơn vào công việc truyền giáo của mình”.

Nerly đặt hết tâm trí vào việc giảng dạy tại Ebeye trong giai đoạn 2016-2017. Khi quay trở lại Mê-xi-cô, cô quyết định trở thành một nhà truyền giáo cho đến hết cuộc đời mình. Sau khi nhận bằng thạc sĩ về dinh dưỡng, cô nhận lời giảng dạy tại trường Đại học Linda Vista, một cơ sở của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm tại miền nam Mê-xi-cô. Trường đại học này đã trở thành khu vực truyền giáo của cô, và cô nhận thấy có nhiều mối tương đồng giữa những học sinh hiện tại của cô và những học sinh mà cô từng dạy ở quần đảo Marshall.

Cô nói, “Các em học sinh có những nan đề giống nhau, để cả sự tự ti. Tôi dạy chúng về Chúa—Ngài đã chu cấp cho tôi như thế nào, và Ngài có thể chu cấp cho chúng như thế nào”.

Cô nhìn thấy các em học sinh thay đổi khi họ phát triển một mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Những sự thay đổi này nhắc cô nhớ đến cái ngày bên bờ biển nơi Chúa đã xóa nhòa tâm trí cô và mang lại sự an ủi.

Cô nói, “Nếu bạn tin tưởng rằng Chúa đang kêu gọi bạn làm nhà truyền giáo, cuộc đời của bạn sẽ thay đổi. Bạn sẽ chẳng bao giờ giống như cũ nữa”.

Mkhokheli Ngwenya

Cầu Nguyện Xin Thức Ăn

Dường như chẳng ai sẵn sàng để chào đón Mkhokheli Ngwenya khi anh đến ngôi làng nơi anh sẽ phụng sự với tư cách là nhà tiên phong của chương trình Sứ Mạng Toàn Cầu tại quê nhà Zimbabwe của mình. Một trận tranh cãi diễn ra giữa những người tín đồ nghèo khó xem anh sẽ ở đâu. Cuối cùng, một trưởng lão hội thánh dắt anh về nhà.

Cuộc sống thật khó khăn. Cả gia đình chẳng có gì để ăn, và Mkhokheli, người rao giảng và đi bộ rất lâu để thăm viếng từng nhà, thậm chí còn không nhận được trợ cấp.

Anh nói, “Tôi nhớ lại cảnh cả ngày không ăn gì cả, và chúng tôi chỉ ăn cháo vào buổi tối”.

Khi sắp từ bỏ, anh cảm nhận được một giọng nói thì thầm, “Mkhokheli, con sẽ hy sinh vì Ta chứ?” Đó là một cột mốc quan trọng. Tấm lòng anh được chạm đến và thay đổi.

Anh cầu nguyện, “Chúa ơi, nếu Ngài muốn con làm việc, thì xin hãy cho gia đình này có cái gì đó để ăn”.

Đức Chúa Trời đã đáp ứng lời cầu nguyện của anh. Một thời gian ngắn sau, một chiếc xe buýt chở đầy thức ăn, xà phòng, và những vật dụng cần thiết khác đến từ trường Trung học Cơ Đốc Phục Lâm Solisi. Mkhokheli sống sờ.

Mkhokheli, người đã từng là nhà tiên phong cho tổ chức Sứ Mạng Toàn Cầu trong ba năm và giờ đây đang học thần học tại trường Đại học Solusi, cho biết, “Từ thời điểm đó, tôi bắt đầu đầu phục Chúa hoàn toàn và trông cậy nơi Ngài”.

Anh còn chia sẻ, “Trước khi trở thành người tiên phong cho Sứ Mạng Toàn Cầu, tôi sợ nếu phải thất bại trong chức vụ. Nhưng những kinh nghiệm qua việc thực sự tham gia vào lĩnh vực này đã đánh bay mọi nỗi sợ và mang đến sự can đảm để đối mặt với những thách thức đi cùng với việc hành động vì Đức Chúa Trời. Ước mong của tôi là làm việc cho Chúa toàn thời gian với tư cách là một nhà truyền giáo. Bất kể Ngài sai tôi đi đâu, tôi đều sẽ đi. Tôi thích nhìn thấy những hội thánh được thành lập ở những khu vực chưa được đặt chân đến”.

Chỉ Một Cuộc Đời Đáng Sống

Daisy là một nhà truyền giáo người Hàn Quốc tại khu vực Nam Á, cô cảm thấy khó hiểu khi gặp một phụ nữ từ chối gặp bác sỹ ngay cả khi bị bông nặng. Chắc chắn rằng người phụ nữ này sẽ chết nếu không được can thiệp về y tế. Nhưng cô có thể làm được gì đây?

[Để bảo vệ công việc của cô tại một đất nước thiếu thiện cảm với Cơ Đốc giáo, *Tạp chí Thế Giới Cơ Đốc Phục Lâm* sẽ không công khai họ tên của Daisy cũng như nơi làm việc của cô].

Daisy băng bó đơn giản cho vết thương và cầu nguyện với người phụ nữ ấy. Ngày tiếp theo, cô trở lại nhà của người phụ nữ, thay băng và cầu nguyện cho bà. Cô cũng cầu nguyện tại nhà và nhờ các bạn của mình cầu thay. Một tháng sau, Daisy vui mừng khi vết thương của người phụ nữ lành hoàn thành.

Daisy nói, “Đó quả là một phép lạ tuyệt vời trong cuộc đời truyền giáo của tôi. Quả là một sự đáp lời cầu nguyện tuyệt vời”.

Nhưng điều làm Daisy kinh ngạc nhất là sự thay đổi của chính cô trong suốt một tháng ấy. Cô nghĩ rằng cô đang giúp người phụ nữ bị thương qua việc cầu nguyện cho bà, nhưng qua việc cầu nguyện mỗi ngày, cô cũng nhận được sự trợ giúp từ Đức Thánh Linh.

Cô chia sẻ, “Thông qua lời cầu nguyện, tôi càng đến gần Chúa hơn. Chúa đã ban cho tôi một cơ hội để phát triển”.

Daisy tin rằng chính Chúa đã kêu gọi cô trở thành một nhà truyền giáo nhằm thay đổi cô trở nên giống như Ngài.

Cô cho rằng, “Từ khi trở thành nhà truyền giáo, tôi cầu nguyện nhiều hơn, và tôi đã nhìn thấy rất nhiều phép lạ. Tôi thật vui mừng khi trở thành một nhà truyền giáo. Và tôi không thể tưởng tượng ra một cuộc sống nào khác”.©

Adrew McChesney là biên tập viên của tạp chí Sứ Mạng hàng quý tại tổ chức Sứ Mạng Cơ Đốc Phục Lâm có trụ sở tại Toàn Cầu Tổng Hội Silver Spring, Maryland, Hoa Kỳ.

Một Số Nguồn Hữu Ích

- Mission stories and mission news: AdventistMission.org
- Long-term and short-term mission opportunities: VividFaith.com
- Adventist Volunteer Service: adventistvolunteers.org
- Global Mission Pioneers: bit.ly/GMpioneer
- Tentmakers: TotalEmployment.org
- 1000 Missionary Movement: 1000mm.or.kr (NSD) or bit.ly/1000MMssd (SSD)
- Adventist Frontier Missions: afmonline.org
- Institute of World Mission: instituteofworldmission.org

Dịch Bệnh, Vắc-xin, và Giải Pháp

Kết quả kiểm tra COVID-19 của anh là dương tính”, vợ tôi ghen ngào khi báo tin cho tôi chỉ hai ngày trước chuyến đi nghỉ Giáng Sinh hằng năm của chúng tôi. Tôi cứng cả người vì sốc và kinh hãi. Giờ đây hết thấy mọi chuyện đều sáng tỏ. Cảm giác “ngứa” cổ họng, sự uể oải, ho khan, đau khớp xương và đau cơ, những triệu chứng mà tôi đã trải qua mấy ngày nay—đột nhiên hết thấy đều rõ ràng! Là một bác sĩ khoa truyền nhiễm, tôi đã điều trị cho hàng trăm

bệnh nhân COVID-19 trong suốt hai năm qua trong cơn đại dịch chết người này. Giờ đây đến lúc tôi là bệnh nhân.

Bác sĩ trở thành bệnh nhân. Điều này sẽ thật thú vị.

Bị nhiễm chủng COVID-19 Omicron dễ lây lan nghĩa là tôi phải tự cách ly khỏi những người thân yêu để tránh lây nhiễm cho họ. Điều này cũng có nghĩa là tôi không thể dành thời gian bên cạnh bố mẹ và ông bà tôi theo thông lệ Giáng Sinh hằng năm. Lần đầu tiên trong đời, tôi trải qua kỳ nghỉ Giáng Sinh trên giường, suy sụp vì chán nản cả về tinh thần lẫn thể chất. Tuyệt vọng, cảm giác cô đơn và bị cô lập khỏi những người khác thậm chí còn khó chịu hơn cả những sự đau đớn về thể chất mà tôi đang phải gánh chịu. Khi trường hợp này xảy ra với rất nhiều bệnh nhân trên toàn thế giới, những ảnh hưởng của bệnh COVID-19 trên sức khỏe tinh thần chẳng hề bị nói quá lên tí nào.

Có thể nói, tôi đã được tiêm đầy đủ vắc-xin 6 tháng trước khi mắc bệnh, và điều này đóng một vai trò quan trọng trong tốc độ lành bệnh nhanh chóng khi tôi mắc phải. Sau 7 ngày thì tôi không cần phải tự cách ly nữa, và tôi sắp khỏi bệnh hoàn toàn. Các nghiên cứu khoa học đã xác nhận vai trò của vắc-xin trong việc giảm mức độ trầm trọng của các triệu chứng, ngăn ngừa tử vong, cũng như thúc đẩy sự chữa lành cho những bệnh nhân COVID-19.

Đây là cách vắc-xin làm việc. Rất lâu trước khi tôi mắc bệnh, cơ thể của tôi đã sẵn sàng để chữa lành.

Rất lâu trước khi con người bị chuẩn đoán mắc một căn bệnh chết người là tội lỗi, Đức Chúa Trời đã tạo ra một loại vắc-xin cho đại dịch này—đó là kế hoạch cứu chuộc. Kế hoạch chu đáo này đã được thiết lập thông qua Đức Chúa Jêsus dành cho chúng ta từ “trước khi sáng thế” (Ê-phê-sô 1:4). Khi A-đam và Ê-va sa ngã, Đức Chúa Trời

đã giải thích cho họ về liệu vắc-xin mà Ngài đã chuẩn bị để chữa lành họ. Hàng nghìn năm sau, chính Đấng Christ sẽ tiêu diệt tội lỗi và Sa-tan mãi mãi (Sáng-thế Ký 3:15). Cách tiến hành của kế hoạch này được giải thích cho con cháu của A-đam, dân tộc

Y-sơ-ra-ên, thông qua bản thiết kế chi tiết đền thánh. Như khi vua Đa-vít đã viết, “Hỡi Đức Chúa Trời, chuyển động Chúa ở trong Nơi Thánh” (Thi-thiên 77:13). Những nghi lễ, lễ hội và kiến trúc của đền thánh đều chỉ về chức vụ của Đấng Christ.

Hơn thế nữa, đền thánh là một nơi chữa lành cho những con người tật bệnh, những ai đang mắc phải những căn bệnh truyền nhiễm. Khi người bệnh bị tách rời khỏi gia đình và cộng đồng của họ trong ít nhất 7 ngày (như trong trường hợp của tôi), thì họ sẽ đi tới đền thánh, trình diện trước mặt thầy tế lễ, người sẽ tuyên bố là họ đã khỏi bệnh và có thể tái hòa nhập vào cộng đồng (xem thêm một vài ví dụ về những bệnh về da trong Lê-vi Ký 13).

Những tư tưởng này là một nguồn an ủi to lớn cho tôi trong suốt thời gian mắc bệnh của mình, và ngay cả sau khi tôi được chích thêm liều vắc-xin COVID-19 tăng cường. Biết được rằng dù cho có cảm giác bị cô lập, nhưng tôi có một Thầy Tế Lễ Cả tại đền thánh trên trời, Đấng đã hứa rằng sẽ chẳng bao giờ xa rời hoặc bỏ rơi chúng ta khi Ngài đang cầu thay cho chúng ta (Hê-bê-rơ 4:14-16; 13:5). Là liệu vắc-xin cho bệnh dịch nguy hiểm nhất đối với nhân loại—tội lỗi—Đấng Christ đã tuyên bố về sự chữa lành của chúng ta, ngay cả trước khi chúng ta sa ngã. Làm thế nào mà Ngài có thể thực hiện điều này cho chúng ta? “Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời” (2 Cô-rinh-tô 5:21). Vị Bác Sĩ Vĩ Đại của chúng ta đã trở thành bệnh nhân.©

Frederick Kimani là một bác sĩ tư vấn tại **Nairobi, Kenya**.

Lễ Bái

Tại Sao Họ Lại Hỏi Tôi?

Những cuộc gặp gỡ đáng kinh ngạc

Hôm ấy là một ngày Sa-bát tuyệt đẹp. Sau khi đi nhà thờ, tôi và vợ tôi đãi các bạn một bữa trưa, và sau đó tất cả chúng tôi quyết định tận hưởng một cuộc đi bộ trong buổi chiều tuyệt đẹp dưới bóng cây tại một công viên gần nhà. Bởi vì trời nóng và ngày hè ở Maryland khá ẩm ướt, hết thảy chúng tôi thay những bộ quần áo đi bộ thoải mái hơn, và bắt đầu con đường dưới bóng cây.

Nhiều người khác rõ ràng cũng có ý tưởng tương tự. Chúng tôi đi ngang qua những gia đình trẻ với các em bé trên xe đẩy, những đôi vợ chồng già đang say sưa nói chuyện, những nhóm gia đình lớn, và những bạn trẻ đang nắm tay nhau.

Sau khoảng 10 phút đi bộ, một người phụ nữ khoảng 40 tuổi bước về phía tôi và hỏi đường đến một chỗ ở trong công viên. Tôi khá rành về công viên này nên nhanh chóng chỉ cô đi đến. Năm phút sau, một cụ ông hỏi đường đến nhà kính trong công viên. Chantal, vợ tôi, chỉ ông đến tòa nhà. 15 phút sau, một gia đình với một chú chó khá thân thiện dè dặt hướng về phía chúng tôi và hỏi đường gần nhất đến công viên dành cho chó. Tôi biết đường ngắn nhất đến chỗ công viên dành cho chó và đi với gia đình ấy đến ngã rẽ tiếp theo rồi chỉ cho họ đi đến.

Lúc ấy những người bạn nhìn tôi ngạc nhiên: “Tại sao người ta cứ gặp anh chị để hỏi đường? Họ có biết anh chị là ai không?”

GIỮA HÀNH ĐỘNG VÀ BẢN CHẤT

Tại sao người ta lại tìm đến chúng tôi để hỏi đường? Cả tôi và vợ tôi đều chú ý đến hiện tượng này trong những lần đi bộ trước ở công viên này. Chúng tôi tự hỏi mình, *Tại sao người ta lại nghĩ rằng mình biết đường?* Chúng tôi không hề mặc trang phục hoặc phù hiệu đặc biệt ám chỉ rằng chúng tôi là nhân viên của công viên. Trên thực tế, trong trang phục quần ngắn, áo thun và giày đi bộ, chúng tôi cũng trông giống như hầu hết những người xung quanh. Đó là một câu hỏi khá hay, và nhắc cho chúng tôi về sự truyền giáo.

Truyền giáo là một từ quan trọng trong từ điển của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm—và đúng như vậy! Chúng ta được kêu gọi nhằm chia sẻ tin lành về sự đến nhanh chóng của Đức Chúa Jê-sus cho một thế gian bị tổn thương đang

phóng nhanh đến sự hủy diệt. Đôi khi chúng ta giải thích ý nghĩa của từ này chỉ ở khía cạnh *hành động* chứ không hề suy ngẫm về *bản chất* của nó.

Để tôi minh họa điều này từ trải nghiệm trong hội thánh Cơ Đốc thuở ban đầu. Sau công việc đầy phép lạ của Đức Thánh Linh tại Lễ Ngũ Tuần (Công-vụ Các Sứ-dò 2-4) và sự cải đạo của hàng nghìn người, các nhà lãnh đạo Do Thái bắt đầu chú ý đến phong trào mới này, được gọi là “Đạo” (Công-vụ Các Sứ-dò 9:2). Sự chú ý này dẫn đến việc bắt bớ dữ dội gia tăng (Công-vụ 8:1-3; 9:1, 2), khiến hội thánh nhanh chóng truyền bá ra bên ngoài xứ Giu-đa, Sa-ma-ri, Si-ri và phần còn lại của Đế Quốc La Mã. Những vị giảng sư lưu động như Phao-lô, Phi-e-rơ, và những môn đồ cũng như các nhà lãnh đạo khác, thì thỉnh thoảng sẽ ghé thăm các thành phố lớn và tham dự vào những gì mà chúng ta gọi là truyền giảng “trước công chúng”. Nhưng các hội thánh Cơ Đốc phát triển không ngừng nhờ và chức vụ và sự phụng sự của những tín đồ hội thánh tại các hội thánh tư gia nhỏ gắn chặt vào cộng đồng địa phương. Sự đồng cảm, quan tâm và yêu thương của họ đối với những ai cần đến ân điển và sự hỗ trợ đã thu hút người ta. Trọng tâm của họ hướng về Đức Chúa Jê-sus là Đấng cứu chuộc và biến đổi. Điều này đã thay đổi những Cơ Đốc nhân thuở ban đầu cũng như gia đình và hàng xóm của họ.

TẠI SAO HỌ LẠI HỎI ĐƯỜNG?

Trải nghiệm ở công viên đã khiến tôi phải suy nghĩ nhiều hơn về lý do người ta tìm đến những người khác để hỏi đường, tìm kiếm sự hướng dẫn, hoặc thậm chí là sự giúp đỡ. Dưới đây là ba lý do mà chúng ta chắc chắn có thể áp dụng khi giới thiệu với những người khác về phúc âm.

1/ Biết về khu vực của mình. Chúng tôi đã sống trong khu phố của mình trong hơn 12 năm, và chúng tôi rất rành về công viên này. Chúng tôi bước đi một cách tự tin và dứt khoát trên những con đường ở đó. Sự tự tin và dứt khoát thường thu hút những người không biết đường—thậm chí trên con đường đời. Sự áp dụng về thuộc linh rất rõ ràng ở đây: Trừ khi bản thân chúng ta biết rõ về Đấng Cứu Chuộc của mình, trừ khi chúng ta tận hưởng một mối quan hệ sống động và sâu sắc với Ngài, nếu không chúng ta sẽ chẳng có tư cách để hướng dẫn bất kỳ ai. Tự bản thân mỗi môn đồ có một mối quan hệ thân mật với Đức Thầy của họ. Họ không chỉ giao tiếp trên ngoài mặt hay chỉ theo những câu Kinh Thánh ghi lại. Họ đã cùng đi với Chúa qua các thung lũng và núi cao. Họ có lòng tin nơi Đấng Cứu Chuộc của mình, và họ có được sự cứu rỗi chắc chắn.

2. Dễ tiếp cận. Khi đi dạo trong công viên, chúng tôi thường không mang theo điện thoại hoặc đeo tai nghe. Chúng tôi nhìn xung quanh mình; chúng tôi thấy những người thường hay gặp tuần này sang tuần khác, và chào hỏi lẫn nhau; chúng tôi mỉm cười với mọi người và cởi mở để kết bạn. Đường như Đức Chúa Jêsu cũng có thói quen giao thiệp với mọi kiểu người—những học giả, những người lao động cả ngày mỗi mệt, những người chủ đất giàu có, những đứa trẻ không chịu ngồi yên, những thanh thiếu niên tự chủ, những người mẹ mòn mỏi. Việc giao tiếp cởi mở với những người khác không phải là hướng ngoại. Đức Chúa Jêsu đã sử dụng cả phương pháp hướng ngoại và hướng nội (cũng như những phương pháp trung hòa ở giữa), nhưng những gì chúng ta cần phải chú cấp là sự sẵn lòng và có thể tiếp cận được.

3. Tóm tắt cơ hội. Chantal và tôi chưa bao giờ tham gia một lớp hướng dẫn hết tất cả những chi tiết phức tạp của công viên này. Chúng tôi chưa bao giờ học để trở thành người hướng dẫn trong công viên, nhưng bởi vì chúng tôi yêu thích công viên và đã đi hàng nghìn km trong đó, vậy nên chúng tôi có thể giúp đỡ những ai đang

Tự bản thân mỗi môn đồ có một mối quan hệ thân mật với Đức Thầy của họ. Họ không chỉ giao tiếp trên ngoài mặt hay chỉ theo những câu Kinh Thánh ghi lại.

có tìm đường. Có thể chúng tôi đã không thể trả lời hết mọi câu hỏi, nhưng chúng tôi cố gắng giúp ích nhất có thể. Tôi tự hỏi chúng ta có thể bỏ lỡ những cơ hội nào để làm chứng về sự tốt lành của Chúa chúng ta cùng kế hoạch của Ngài cho thế gian này nếu chúng ta không đưa ra lời chứng của bản thân bởi vì chúng ta nghĩ rằng nó không đủ “đặc biệt”? Làm sao mà chúng ta lại thường hay bỏ qua những cơ hội to lớn bởi vì chúng ta đã chẳng bắt lấy những cơ hội khi có ai đó hỏi thăm?

ĐI ĐẠO KHẮP CON ĐƯỜNG

Làm chứng cho Đức Chúa Jêsu chẳng phải bắt đầu từ những lời nói. Điều này bắt đầu với một cuộc gặp gỡ riêng với Đức Chúa Jêsu đã khiến cuộc đời chúng ta thay đổi. Một khi bản thân chúng ta biết về Đấng Cứu Chuộc, chúng ta có thể sống kiên định với tình yêu thương của Ngài và sẵn sàng để chia sẻ sự tốt lành cho Ngài cho những ai đang tìm kiếm. Trong khi chúng ta có thể không biết hết mọi câu trả lời, nhưng chúng ta vẫn có thể nắm lấy mọi cơ hội để phục vụ và chia sẻ những ơn phước mà mình đã trải nghiệm. Và rồi, đôi khi, vượt cả những sự hướng dẫn và câu trả lời, chúng ta có thể cùng đi chung một đoạn đường với những người đang tìm kiếm câu trả lời. Cũng như khi các sứ đồ đang trên đường đến Em-ma-út, chúng ta cũng có thể thấy rằng mình đang đi chung với những người khác và Đức Chúa Jêsu sẽ cho thấy những ơn phước diễn ra ở cả hai chiều. Khi chúng ta giúp những người khác, bản thân chúng ta cũng sẽ tìm thấy mục tiêu trong thế gian đường như xáo trộn và vô nghĩa này.◎

Gerald A. Klingbeil là trợ lý biên tập của tạp chí Thế Giới Cơ Đốc Phục Lâm.

Adventist World

Publisher
The Adventist World, an international periodical of the Seventh-day Adventist Church, The General Conference, Northern Asia-Pacific Division of Seventh-day Adventists, is the publisher.

Executive Editor/Director of Adventist Review Ministries
Bill Knott

International Publishing Manager
Hong, Myung Kwan

Adventist World Coordinating Committee
Si Young Kim, chair; Joel Tompkins; Hong, Myung Kwan; Han, Suk Hee; Lyu, Dong Jin

Associate Editors/Directors, Adventist Review Ministries
Lael Caesar, Gerald A. Klingbeil, Greg Scott

Editors based in Silver Spring, Maryland, USA
Sandra Blackmer, Wilona Karimabadi, Enno Müller

Editors based in Seoul, Korea
Hong, Myung Kwan; Park, Jae Man; Kim, Hyo-Jun

Digital Platforms Director
Gabriel Begle

Operations Manager
Merle Poirier

Editorial Assessment Coordinator
Marvene Thorpe-Baptiste

Editors-at-Large/Advisors
Mark A. Finley, John M. Fowler, E. Edward Zinke

Financial Manager
Kimberly Brown

Distribution Coordinator
Sharon Tennyson

Management Board
Si Young Kim, chair; Bill Knott, secretary; Hong, Myung Kwan; Karnik Doukmetzian; Han, Suk Hee; Gerald A. Klingbeil; Joel Tompkins; Ray Wahlen; Ex-officio: Paul H. Douglas; Erton Köhler; Ted N. C. Wilson

Art Direction and Design
Types & Symbols

To Writers: We welcome unsolicited manuscripts. Address all editorial correspondence to 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A. Editorial office fax number: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gc.adventist.org
Web site: www.adventistworld.org

Unless otherwise indicated, all Bible references are taken from the New King James Version®. Copyright © 1982 by Thomas Nelson. Used by permission. All rights reserved. Texts credited to NIV are from the Holy Bible, New International Version®. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide. Bible texts credited to NRSV are from the New Revised Standard Version of the Bible, copyright © 1989 by the Division of Christian Education of the National Council of the Churches of Christ in the U.S.A. Used by permission.

Adventist World is published monthly and printed simultaneously in Korea, Brazil, Indonesia, Australia, Germany, Austria, Argentina, Mexico, South Africa, and the United States.

Adventist World Digest is published quarterly.

2022, № 2

Local Publisher: Vietnam Adventist Mission

Vietnamese Designer: Minh Tue

Translator: Khuyen Hoc

“Adventist World Digest is a selection of articles from Adventist World magazine from the current (or past) quarter and appears 4 times a year. It is printed in Vietnam.”

Seventh-day
Adventist Church

Thắc Mắc Về Cờ Bạc

Liệu cờ bạc có sai không? Hay là việc nghiện cờ bạc mới sai?

Tôi nghi ngờ là hầu hết những nhà đạo đức học sẽ tranh cãi rằng việc nghiện cờ bạc là hoàn toàn sai về đạo đức. Nhiều Cơ Đốc nhân, đặc biệt là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, cho rằng cờ bạc là một sự xung đột công khai với những giá trị Cơ Đốc giáo, vậy nên họ phản đối cờ bạc. Xin cho phép tôi được diễn tả vấn đề này, xem xét những nguyên tắc Kinh Thánh đối với việc phản đối chúng, và bổ sung lời kêu gọi từ góc độ một mục sư.

1. CÁI GIÁ CỦA CỜ BẠC

Cờ bạc thường được định nghĩa là cố gắng thắng tiền nhờ cá độ hoặc chơi những trò chơi mà kết quả được quyết định bằng vận may (ví dụ như đua ngựa, sòng bạc, xổ số). Tại nhiều nơi trên thế giới, nạn cờ bạc bộc phát trên diện rộng. Cờ bạc trực tuyến còn làm cho tình hình trở nên nghiêm trọng hơn, khi nó cho phép người ta ma o hiểm phần tài sản có giới hạn của mình ngay tại nhà.

Không may thay, cờ bạc lại được ủng hộ bởi một phần lớn dân số, và được bảo vệ cũng như quảng bá bất hợp pháp. Việc ham mê cờ bạc thường dẫn đến những nan đề tài chính cho những cá nhân và thành viên trong gia đình, và thường kéo theo đánh đập và căng thẳng trong gia đình. Đi kèm với cờ bạc là sự trầm cảm, và tác động tiêu cực trầm trọng trên sức khỏe tinh thần của một người, đôi khi còn dẫn đến tự sát. Trong số những tệ nạn xã hội, cờ bạc làm gia tăng tội phạm. Ước tính rằng mỗi năm người dân ở Bắc Mỹ đầu tư khoảng 50 tỷ đô la mỗi năm để ứng phó với những tác động tiêu cực đối với xã hội của việc cờ bạc.* Nguy cơ cao của việc nghiện cờ bạc nên là quá đủ cho những Cơ Đốc nhân để tránh bệnh dịch này bằng bất cứ giá nào.

2. CỜ BẠC VÀ NHỮNG GIÁ TRỊ CƠ ĐỐC NHÂN

Kinh Thánh không có luật nào cấm cờ bạc, nhưng lại cung cấp những giá trị và nguyên tắc có thể được sử dụng để đánh giá hành động này. Trước tiên, cờ bạc được dựa trên sự ích kỷ và tham lam, cả hai được sử dụng để thúc đẩy người ta đến với cờ bạc. Việc dung dưỡng sự ích kỷ là đối nghịch cùng tình lành của Đấng Christ, nhấn mạnh vào tình yêu thương vô vị kỷ (1 Giăng 4:7-9). Việc nỗ lực để

gia tăng sự giàu có của bản thân dựa trên phí tổn của người khác thì chẳng phải là một sự bày tỏ của tình yêu thương Cơ Đốc nhân (Ma-thi-ơ 7:12). Thứ hai, đặt niềm tin của chúng ta trên sự may rủi là một sự bác bỏ đối với sự quan phòng của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta, những người được tình yêu thương của Ngài dẫn dắt luôn luôn (Ma-thi-ơ 6:25-31). Chúng ta đừng nên cố gắng gia tăng đức tin của mình trong Chúa qua việc trông cậy nơi sự may rủi. Thứ ba, chức vụ quản gia theo nguyên tắc Kinh Thánh không chấp nhận cờ bạc qua hành động nhắc nhở chúng ta rằng tất cả những gì chúng ta có đều thuộc về Chúa và chúng ta nên sử dụng chúng để quy vinh hiển về cho Ngài (Thi-thiên 24:1, 50:9-12, 2 Cô-rinh-tô 8:19, 20). Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sức mạnh để kiểm soát qua công việc chân chính và nhờ đó Ngài chu cấp cho những nhu cầu của chúng ta, cho sứ mạng của hội thánh, và cho lợi ích của những người khác (Ê-phê-sô 4:28, 2 Cô-rinh-tô 9:10, 11; 1 Ti-mô-thê 6:17). Sự kêu gọi dựa trên nền tảng Kinh Thánh đối với lòng rộng rãi của Cơ Đốc nhân là nên từ bỏ vé số, điều thường được quảng cáo là nhằm để đạt đến một điều gì đó tốt đẹp.

3. TRÔNG CẬY NƠI ĐỨC CHÚA TRỜI

Chúng ta thường trải qua những khó khăn đòi hỏi phải có đủ tài chính để giải quyết. Cờ bạc có thể cám dỗ chúng ta tìm ra một giải pháp trông có vẻ dễ dàng cho những gì chúng ta cần, nhưng đó là một thần tượng của sự nô dịch và tàn hại. Lời kêu gọi theo Kinh Thánh là phải luôn trông cậy nơi Đức Chúa Trời, ngay cả trong lúc khó khăn gian nguy nhất. Việc chống cự lại phát minh của ma quỷ này đòi hỏi chúng ta phải củng cố mối quan hệ của bản thân đối với Đức Chúa Trời qua lời cầu nguyện và nghiên cứu Kinh Thánh.

Phương pháp tốt nhất để chống lại cờ bạc là đừng bao giờ bắt đầu cờ bạc. Nếu bằng cách nào đó mà bạn trở thành một người nghiện cờ bạc, thì bạn có thể cần đến sự giúp đỡ chuyên nghiệp cùng với đức tin nơi Đức Chúa Trời để vượt qua cơn nghiện đầy tai hại này. Đức Chúa Trời, Đấng đã ban sự sống của Ngài cho bạn, chắc chắn sẽ giúp bạn thành công. ◎

*Earl L. Grinlos, *Gambling in America: Costs and Benefits* (New York: Cambridge University Press, 2004), p. 177. The number is most probably higher now.

Angel Manuel Rodríguez đang nghỉ hưu sau khi phụng sự với tư cách là một mục sư, giáo sư và là nhà thần học.